

Súd: Mestský súd Bratislava III
Spisová značka: B1-31Cb/21/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122237566
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Krajčí
ECLI: ECLI:SK:MSBA3:2024:6122237566.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava III sudcom JUDr. Milanom Krajčim v spore žalobcu: RENOMAX s.r.o., so sídlom Vyšná Hutka 11, 040 18 Košice, IČO: 36 668 451, zastúpeného advokátskou kanceláriou AZARIOVÁ & RUŽBAŠAN Law firm s.r.o., so sídlom Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, zastúpenému advokátom JUDr. Felixom Neupauerom, so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava, o zaplatenie príslušenstva pohľadávky, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 239,24 eur od 16. decembra 2021 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku žalobu zamietajú.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania vo výške 99,84 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou z 9. februára 2022 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 239,24 eur s príslušenstvom.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 28. augusta 2021 došlo k poškodeniu vozidla značky Volkswagen Golf, EČV: Y. patriacemu poškodenému, C., ktoré bolo spôsobené prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Náklady na opravu poškodeného vozidla predstavovali 2.216,94 eur. Žalovaný oznámením o poistnom plnení z 25. novembra 2021 oznámil poškodenému, že mu vyplatil plnenie vo výške 1.977,70 eur. Nevyplatenie náhrady škody v časti 239,24 eur odôvodnil žalovaný tým, že boli priznané primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 20,-- eur bez DPH a primerané náklady na lakovací materiál boli stanovené podľa poslednej doobhliadky, výška režijného materiálu bola priznaná maximálne do sumy 20,-- eur.

2.1. Žalobca k žalobe pripojil zápis o poškodení motorového vozidla, faktúru č. 20210170, oznámenie žalovaného o poistnom plnení z 25. novembra 2021, zmluvu o postúpení pohľadávky z 30. novembra 2021 a cenníky autoservisov Auto Gabriel a Moris Slovakia.

3. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica z 21. februára 2022, sp. zn. 35Up/130/2022 navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

3.1. Žalovaný namietal aktívnu legitímáciu žalobcu, keď podľa neho poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre, z ktorej vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Podľa žalovaného je zmluva o postúpení pohľadávky absolútne neplatným právnym úkonom, navyše v zmluve o postúpení pohľadávky absentuje konkrétny prejav postupcu

týkajúci sa postúpenia samotnej pohľadávky. Záverom žalovaný uviedol, že s poukazom na znenie ustanovenia § 11 ods. 6 a ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. nie je povinný platiť úroky z omeškania, keďže do omeškania s plnením by sa mohol dostať až na základe právoplatného rozsudku o priznaní nároku na náhradu škody.

4. Žalobca v replike k odporu žalovaného uviedol, že zmluva o postúpení pohľadávky je jasná, zrozumiteľná a určitá, a preto zakladá aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v predmetnom spore. Pokiaľ ide o úrok z omeškania, žalobca poukázal na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“ v príslušnom gramatickom tvare) zo 14. októbra 2021, sp. zn. III. ÚS 214/2020 a III. ÚS 309/2020.

5. Rozsudkom z 22. novembra 2022, č. k. 31Cb/21/2022-95 Okresný súd Bratislava I vo výroku I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 239,24 eur, výrokom III. vo zvyšku žalobu zamietol a výrokom IV. žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

5.1. Na základe odvolaní žalobcu Krajský súd v Bratislave uznesením z 26. apríla 2024, č. k. 1Cob/9/2023-141 rozsudok Okresného súdu Bratislava I z 22. novembra 2022, č. k. 31Cb/21/2022-95 v napadnutom výroku II. a v súvisiacom výroku III. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Súd prvej inštancie v pokračujúcom konaní v spore rozhodol bez nariadenia pojednávania s poukazom na znenie ustanovenia § 177 ods. 2 písm. a/ C.s.p., keďže hodnota sporu neprevyšovala sumu 2.000,--eur a išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia. Zároveň súd pri posúdení, či sú splnené podmienky pre rozhodnutie v spore bez nariadenia pojednávania, prihliadol aj na zásadu hospodárnosti konania, a to aby sa v spore - v ktorom ide o zaplatenie bagatelnej sumy - zbytočne navyšovali stranám sporu trovy konania, keďže účelom súdneho konania nemá byť generovanie trov konania. Oznámenie o termíne verejného vyhlásenia rozsudku na 28. mája 2024 o 11:00 hod. zverejnil súd na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu dňa 22. mája 2024.

7. Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovník má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

a/ škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

b/ škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,

c/ účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a/, b/ a d/, ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo písm. b/ alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,

d/ ušlého zisku.

7.1. Podľa ustanovenia § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a/ skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b/ poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

7.2. Poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia (ods. 7).

7.3. Ak poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (ods. 8).

7.4. Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

8. Pokiaľ ide o posúdenie nároku žalobcu na úrok z omeškania súd poukazuje na to, že podľa názoru odvolacieho súdu, ktorý bol vyslovený v jeho uznesení z 26. apríla 2024, č. k. 1Cob/9/2023-141, došlo k postúpeniu na žalobcu nielen istiny pohľadávky, ale aj príslušenstva pohľadávky. Z tohto dôvodu je argumentácia žalovaného prezentovaná v skoršom štádiu konania - predovšetkým na pojednávaní uskutočnenom dňa 22. novembra 2022 - neopodstatnená. Základ nároku žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania je tak daný.

9. Vo vzťahu k nároku na zaplatenie úroku z omeškania súd uvádza, že je podľa jeho názoru zmätočná argumentácia žalobcu (zastúpeného advokátskou kanceláriou) ohľadom ustanovenia § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka, keďže predmetné zákonné ustanovenie je na rozhodovaný spor neaplikovateľné s poukazom na to, že predmetom konania nebol nárok poisteného na vyplatenie poistného plnenia, a podľa názoru súdu by mal žalobca (resp. jeho právny zástupca) vedieť rozdiel medzi nárokom na vyplatenie poistného plnenia a nárokom na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla.

9.1. Naopak relevantnou právnou normou na nárok na zaplatenie úroku z omeškania je § 11 zákona č. 381/2001 Z. z., konkrétne jeho odseky 6, 7 a 8. Vo vzťahu k správnej interpretácii predmetných zákonných ustanovení súd odkazuje na nálezy ústavného súdu zo 14. októbra 2021, sp. zn. III. ÚS 309/2020 a III. ÚS 214/2020 a z 28. októbra 2021, sp. zn. III. ÚS 215/2020. Vo všetkých troch prípadoch boli ústavným súdom zrušené rozhodnutia všeobecných súdov, ktorými bolo konštatované, že poškodený nemá voči poisťovní nárok na úrok z omeškania v prípade náhrady škody podľa zákona č. 381/2001 Z. z., čo znamená, že ústavným súdom došlo k zrušeniu rozhodnutí, v ktorých bol vyslovený právny názor totožný s argumentáciou žalovaného prezentovanou v rozhodovanom spore. Nielen ústavný súd, ale aj Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v kasačnom uznesení z 23. februára 2022, sp. zn. 3Obdo/27/2021 jednoznačne odmietol argumentáciu poisťovateľov, v zmysle ktorej by nemali platiť úrok z omeškania z náhrady škody, keďže táto nemá oporu v zákone a ústave.

9.2. Vo vzťahu k posúdeniu, kedy sa žalovaný dostal do omeškania z vyplatením náhrady škody, súd poukazuje na záver ústavného súdu, v zmysle ktorého platí, že ustanovenia zákona o PZP chránia poisťovateľa pred tým, aby nemusel platiť úroky z omeškania v tom prípade, ak je nárok poškodeného dôvodný a jeho dôvodnosť je zistená v komunikácii, ktorú predpokladá § 11 ods. 6 zákona o PZP. Ak by žalovaná poisťovňa postupovala tak, že by sťažovateľke vyplatila jej dôvodne uplatnené nároky v lehote troch mesiacov (§ 11 ods. 6 zákona o PZP) a 15 dní (§ 11 ods. 7 zákona o PZP) od ich uplatnenia si sťažovateľkou, za túto dobu by nevznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania z jej dôvodného nároku, keďže v tomto období žalovaná poisťovňa nebola v omeškaní, keďže vykonávala svoje oprávnenia podľa § 11 ods. 6 a 7 zákona o PZP. Žalovaná poisťovňa však časť sťažovateľkou uplatnenej škody nezaplatila. Preto sa vo vzťahu k sťažovateľke dostala do omeškania (k tomu viď nález ústavného súdu z 28. októbra 2021, sp. zn. III. ÚS 215/2020, bod 28. jeho odôvodnenia).

10. V posudzovanej veci bol vznik škody nahlásený žalovanému ako poisťovateľovi škodcu dňa 31. augusta 2021, a teda pri správnej aplikácii § 11 ods. 6, ods. 7 a ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. v súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu sa žalovaný mohol dostať do omeškania uplynutím trojmesačnej lehoty na prešetrovanie udalosti (podľa § 11 ods. 6) a 15dňovej lehoty na plnenie (podľa § 11 ods. 7).

10.1. Keďže nárok na náhradu škody poškodeného bol u žalovaného uplatnený dňa 31. augusta 2021, sa uplynutím 15. decembra 2021 dostal žalovaný do omeškania s vyplatením nároku na náhradu škody vo výške 239,24 eur, ktorý dobrovoľne poškodenému, resp. žalobcovi ako jeho singulárnemu právnomu nástupcovi, neuhradil. Žalovaný je tak povinný zaplatiť žalobcovi okrem už právoplatne priznanej istiny (výrokom I. rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 22. novembra 2022, č. k. 31Cb/21/2022-95) aj úrok z omeškania z nej za obdobie od 16. decembra 2021 až do zaplatenia istiny. Žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie úroku z omeškania už od 10. decembra 2021, a preto je zjavné, že od žalovaného požaduje zaplatenie úroku z omeškania aj za obdobie, kedy ešte podľa zákona nedošlo k vzniku omeškania žalovaného s vyplatením náhrady škody.

11. Z tohto dôvodu má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške podľa predpisov občianskeho práva (podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. a ustanovením § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky) [t. j. vo výške 5 % ročne] zo sumy 239,24 eur od 16. decembra 2021 do zaplatenia. Preto žalobe žalobcu v tejto časti súd vyhovel (výrok I.)

11.1. V prevyšujúcej časti (t. j. za obdobie od 10. decembra 2021 do 15. decembra 2021) vyhodnotil súd nárok žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania z priznanej istiny ako neoprávnený. Z tohto dôvodu žalobu v tejto časti žalobcu ako nedôvodnú zamietol (výrok II.).

12. Pokiaľ ide o rozhodnutie o trovách konania, musel súd aplikovať ustanovenia § 255 ods. 2 v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 C. s. p. a ustanovením § 396 ods. 3 C.s.p.

12.1. Súd poukazuje na to, že v zmysle judikatúry najvyššieho súdu prezentovanej judikátom R 34/2005 (uznesenie najvyššieho súdu z 27. apríla 2004, sp. zn. 1MCdo/1/2004) platí, že procesný úspech žalobcu v časti týkajúcej sa celej žalovanej pohľadávky a jeho neúspech iba v príslušenstve žalovanej pohľadávky nemožno v odôvodnených prípadoch považovať za neúspech v pomerne nepatrnej časti podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p., ale za čiastočný úspech v zmysle ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. (v súčasnosti § 255 ods. 2 C.s.p. - pozn. súdu). Predmetný judikát najvyššieho súdu nebol prekonaný neskorším judikátom najvyššieho súdu, prípadne stanoviskom príslušného kolégia najvyššieho súdu alebo rozhodnutím veľkého senátu príslušného kolégia najvyššieho súdu, preto je tento judikát najvyššieho súdu s celou svojou autoritou ipso facto naďalej záväzný. Aktuálnosť predmetného judikátu potvrdil najvyšší súd v uznesení z 27. júla 2023, sp. zn. 3Obdo/54/2022, ktorý sa k judikátu R 34/2005 prihlásil a zvýraznil, že procesný neúspech v príslušenstve pohľadávky má vplyv na pomer úspechu strany vo veci, a teda aj od rozhodnutia o príslušenstve pohľadávky závisí výrok o nároku na náhradu trov konania.

12.2. Totožný právny záver zastáva nielen judikatúra, ale aj právna doktrína, pričom súd odkazuje na komentár k Civilnému sporovému poriadku, v zmysle ktorého procesný úspech sa určuje vo vzťahu k predmetu sporu úspechom (t. j. víťazstvom) v spore. Plný úspech v spore sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Plný úspech v spore môže mať žalobca aj žalovaný. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, ktorý bol naposledy urobený vo veci samej (v prípade žaloby na plnenie ide nielen o istinu, ale aj o príslušenstvo), t. j. ak sa jeho žalobe vyhovel v celom rozsahu (k tomu viď aj BARICOVÁ, J., In: ŠTEVČEK, M., FICOVÁ, S., BARICOVÁ, J., MESIARKINOVÁ, S., BAJÁNKOVÁ, J., TOMAŠOVIČ, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Praha: C. H. BECK, 2017, s. 925 - 926).

13. Pre určenie pomeru úspechu a neúspechu strán sporu je potrebné vychádzať z hodnoty nároku ku dňu vyhlásenia rozhodnutia. Celá žalobou uplatnená suma bola vo výške 268,76 eur (istina 239,24 eur, úrok z omeškania zo obdobia do dňa vyhlásenia rozsudku 2.29,52 eur). Za úspech žalobcu je pre účely rozhodnutia o trovách konania považovať sumu 268,57 eur, v ktorej súd žalobe vyhovel, a za neúspech žalobcu sumu 0,19 eur, v ktorej súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol. Žalobca bol v spore úspešný v časti 99,92 % predmetu sporu a žalovaný v časti 0,08 % predmetu sporu.

13.1. Preto súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania vo výške 99,84 % (99,92 % - 0,08 %) [výrok III.].

13.2. O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestskom súde Bratislava III.

Odvolanie má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 a ods. 2 C. s. p.) obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) [§ 363 C. s. p.].

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).